

NGỰ BÊN HỮU THIÊN CHÚA

I. BÀN VĂN KINH THÁNH

Lc 22:

⁶⁶ Khi trời sáng, đoàn kỳ mục trong dân, các thượng tế và kinh sư nhóm họp. Họ điệu Người ra trước Thượng Hội Đồng⁶⁷ và hỏi: "Ông có phải là Đấng Mê-si-a thì nói cho chúng tôi biết!" Người đáp: "Tôi có nói với các ông, các ông cũng chẳng tin;⁶⁸ tôi có hỏi, các ông cũng chẳng trả lời.⁶⁹ Nhưng từ nay, Con Người sẽ ngự bên hữu Thiên Chúa toàn năng."⁷⁰ Mọi người liền nói: "Vậy ông là Con Thiên Chúa sao?" Người đáp: "Đúng như các ông nói, chính tôi đây."⁷¹ Họ liền nói: "Chúng ta cần gì lời chứng nữa? Chính chúng ta vừa nghe miệng hắn nói!"

Lc 23:

¹ Toàn thể cử tọa đứng lên, điệu Đức Giê-su đến ông Phi-la-tô;.
² Họ bắt đầu tố cáo Người rằng: "Chúng tôi đã phát giác ra tên này sách động dân tộc chúng tôi, và ngăn cản dân chúng nộp thuế cho hoàng đế Xê-da, lại còn xưng mình là Mê-si-a, là Vua nữa."³ Ông Phi-la-tô hỏi Người: "Ông là Vua dân Do-thái sao?" Người trả lời: "Chính ngài nói đó."⁴ Ông Phi-la-tô nói với các thượng tế và đám đông: "Ta xét thấy người này không có tội gì."⁵ Nhưng họ cứ khăng khăng nói: "Hắn đã xúi dân nổi loạn, đi giảng dạy khắp vùng Giu-đê, bắt đầu từ Ga-li-lê cho đến đây."⁶ Nghe nói thế, ông Phi-la-tô liền hỏi xem đương sự có phải là người Ga-li-lê không.⁷ Và khi biết Người thuộc thẩm quyền vua Hê-rô-đê, ông liền cho áp giải Người đến với nhà vua lúc ấy cũng đang có mặt tại Giê-ru-sa-lem.

⁸ Vua Hê-rô-đê thấy Đức Giê-su thì mừng rỡ lắm, vì từ lâu vua muốn được gặp Người bởi đã từng nghe nói về Người. Và lại, vua cũng mong được xem Người làm một hai phép lạ.⁹ Nhà vua hỏi Người nhiều điều, nhưng Người không trả lời gì cả.¹⁰ Các thượng tế và kinh sư đứng đó, tố cáo Người dữ dội.¹¹ Vua Hê-rô-đê cũng như thị vệ đều khinhể Người ra mặt nên khoác cho Người một chiếc áo rục rở mà chế giễu, rồi cho giải Người lại cho ông Phi-la-tô.¹² Ngày hôm ấy, vua Hê-rô-đê và tổng trấn Phi-la-tô bắt đầu thân thiện với nhau, chứ trước kia hai bên vẫn hiềm thù.

¹³ Bấy giờ ông Phi-la-tô triệu tập các thượng tế, thủ lãnh và dân chúng lại¹⁴ mà nói: "Các người nộp người này cho ta, vì cho là tay kích động dân, nhưng ta đã hỏi cung ngay trước mặt các người, mà không thấy người này có tội gì, như các người tố cáo."¹⁵ Cả vua Hê-rô-đê cũng vậy, bởi lẽ nhà vua đã cho giải ông ấy lại cho chúng ta. Và các người thấy đó, ông ấy chẳng can tội gì đáng chết cả.¹⁶ Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra."¹⁷ Vào mỗi dịp lễ lớn, ông Phi-la-tô phải phóng thích cho họ một người tù.¹⁸ Nhưng tất cả mọi người đều la ó: "Giết nó đi, thả Ba-ra-ba cho chúng tôi!"¹⁹ Tên này đã bị tổng ngục vì một vụ bạo động đã xảy ra trong thành, và vì tội giết người.

²⁰ Ông Phi-la-tô muốn thả Đức Giê-su, nên lại lên tiếng một lần nữa.²¹ Nhưng họ cứ một mực la lớn: "Đóng đinh! Đóng đinh nó vào thập giá!"²² Lần thứ ba, ông Phi-la-tô nói với họ: "Nhưng ông ấy đã làm điều gì gian ác? Ta xét thấy ông ấy không có tội gì đáng chết. Vậy ta sẽ cho đánh đòn rồi thả ra."²³ Nhưng họ cứ la to hơn, nhất định đòi phải đóng đinh Người. Và tiếng la càng thêm dữ dội.

²⁴ Ông Phi-la-tô quyết định chấp thuận điều họ yêu cầu.²⁵ Ông phóng thích người tù họ xin tha, tức là tên bị tống ngục vì tội bạo động và giết người. Còn Đức Giê-su thì ông trao nộp theo ý họ muốn.

²⁶ Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su.²⁷ Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đấm ngực vừa than khóc Người.²⁸ Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói: "Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu.²⁹ Vì ngày đây sẽ tới những ngày người ta phải nói: "Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không đẻ, kẻ không cho bú mớm!"³⁰ Bấy giờ người ta sẽ bắt đầu nói với núi non: "Đổ xuống chúng tôi đi!", và với gò nổng: "Phủ lấp chúng tôi đi!"³¹ Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?"³² Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành quyết cùng với Người.

³³ Khi đến nơi gọi là "Đồi Sọ", họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái.³⁴ Bấy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng: "Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm." Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm.

II. GỢI Ý CẦU NGUYỆN

NGỰ BÊN HỮU THIÊN CHÚA

(Lc 22:66-23:32)

Bước 1: Chọn chỗ cầu nguyện. Tới đó, ý thức Thiên Chúa ở khắp mọi nơi, mình đang hiện diện trước thánh nhan Chúa. Kính cẩn chào Chúa. (LT 75)

Có thể đọc chậm chậm, hay nhớ lại những câu Kinh Thánh sau:

- "Ngày đây Thầy ở cùng anh em mọi ngày cho đến tận thế" (Mt 28:20).
"Nơi nào có hai hay ba người họp lại nhân danh Thầy, thì Thầy ở đó giữa họ" (Mt 18:20).
- "Thầy sẽ xin Chúa Cha, và Ngài sẽ ban cho anh em Đấng Bảo Trợ khác, đến ở với anh em luôn mãi" (Ga 14:16).
"Anh em là đền thờ của Thiên Chúa, và Thánh Thần đang ngự trong lòng anh em" (1Cor 3:16-17).
- "Ai yêu mến Thầy thì sẽ giữ lời Thầy, Cha thầy sẽ yêu thương người đó, Cha Thầy và Thầy sẽ đến và ở với người đó" (Ga 14:23).

Bước 2: Xin Chúa Cha ban Thánh Thần để giúp ý hướng tư tưởng hành vi hoạt động của mình đều nhắm làm vinh danh Chúa hơn. (LT 46)

Cũng có thể dùng lời nguyện xin khác: Xin Chúa Cha ban Thánh Thần của Chúa Giêsu Phục Sinh cho mình để Ngài

- thanh tẩy tâm hồn mình, thánh hóa mình, tha thứ tội lỗi cho mình, giao hòa mình với Thiên Chúa, giúp mình là thánh.
- giúp mình khao khát Thiên Chúa;
- giúp mình chọn Thiên Chúa trên tất cả; cụ thể, giúp mình gạt bỏ mọi vương bận, mọi chia trí trong giờ cầu nguyện;
- giúp mình cầu nguyện, giúp mình cầu nguyện sốt sắng....

Bước 3: Hội nhập khung cảnh (LT 47.103)

Đức Giêsu trước Công Nghị Do Thái. Như mình hiện diện ở đó.

Bước 4: Ôn xin (LT 104)

Xin cho mình được hiểu biết thâm sâu về Chúa, Đấng đã làm người vì tôi, để yêu Ngài hơn và theo Ngài. Xin hiểu tâm tình của Đức Giêsu khi Ngài ra trước Công Nghị Do Thái. Đau đớn cõi lòng, tan nát tâm hồn.

Bước 5: Điểm Gọi Ý (LT 106-108)

Đọc chậm chậm bản văn Kinh Thánh, đọc đi đọc lại vài lần.

Lắng nghe xem Chúa muốn nói gì với mình? Chúa mời gọi mình điều gì?

Suy nghĩ những gợi ý, liên hệ tới bản thân, rồi nói chuyện với Chúa.

Không cần đi hết điểm gợi ý, nếu gặp gỡ Thiên Chúa thì ở lại với Ngài.

1. Con người ngụ bên hữu Đấng Quyền Năng

Lc 22:66-71.

Con người xét xử Thiên Chúa!

Rồi các ông sẽ thấy Con Người ngụ bên hữu Đấng quyền năng. Ngụ bên hữu ai, ngang hàng với người đó. Ngang bằng Thiên Chúa. Đó là phạm thượng. Đó là tội cực nặng.

Người Do Thái, dân chúng-biệt phái-kỳ lục-thượng tế, không tin những gì Đức Giêsu nói, mặc khải. Không thể tin Đức Giêsu ngang hàng với Thiên Chúa, không thể tin Đức Giêsu là Thiên Chúa. Điều Thiên Chúa làm vượt quá sức hiểu biết của con người.

Làm sao Thiên Chúa lại có thể làm người.

Công nghị Do Thái, gồm 71 người kể cả thượng tế, kết án tử hình Đức Giêsu với tội danh phạm thượng. Đức Giêsu nhận mình ngang hàng với Thiên Chúa.

Nhìn, nghe, quan sát, suy nghĩ và rút ích lợi.

Ở với Chúa Giêsu.

2. Ta xét thấy người này không có tội

Lc 23:4

Dân Do Thái lúc này đang bị người Roma đô hộ. Họ không có quyền xử tử ai cả. Tòa Roma, tổng trấn Philatô mới có quyền kết án tử hình. Đó là lý do họ đưa Đức Giêsu tới tòa Philatô.

Philatô: ta xét thấy người này không có tội.

Tên này nổi loạn, chống hoàng đế. Từ tội tôn giáo "phạm thượng" chuyển qua tội chính trị "chống hoàng đế." Đức Giêsu đâu có chống lại nhà cầm quyền. Đức Giêsu đâu có làm chính trị. Của Cesar trả cho Cesar, của Thiên Chúa trả cho Thiên Chúa (Lc 20:24).

Qua tòa Hêrôđê. Không ai muốn xét xử vụ án này vì sự thật trái với ý muốn của thượng tế kỳ lục biệt phái và dân Do Thái. Rồi Hêrôđê lại chuyển Đức Giêsu lại cho tòa Philatô.

Ta vô can trong việc đổ máu oan người này. Máu nó đổ trên đầu chúng tôi và trên con cháu chúng tôi (Mt 27:25). Thiên Chúa nhập thể, Thiên Chúa đã làm một điều ngoài sức tưởng tượng, ngoài sức hiểu của con người, nên không thể tin được, không thể hiểu được.

Người Do Thái xác tín hành vi hoạt động của họ, nên họ sẵn sàng nhận tội, và họ nghĩ cả con cháu họ cũng vậy.

Philatô đã trao Đức Giêsu cho họ đem đi đóng đinh. Thiên Chúa nằm trong tay con người. Người vô tội trong tay quân gian ác. Như thể Thiên Chúa bất lực. Ai bảo Ngài nhập thể, ai bảo Ngài cho con người quyền tự do? Họ sẽ giết Con của Ngài.

3. TỰ THEO Ý HỌ MUỐN

Lc 23:25

Đức Giêsu đã ở trong tay họ. Họ tha hồ hành hạ, hủy diệt Ngài.

Đánh đòn. Xin cho được cảm nghiệm nỗi đau về thể lý của Đức Giêsu.

Đội mạo gai để nhục mạ Ngài, vì Ngài là Kitô Vua. Có ai trong chúng ta bị xỉ nhục, bị vu khống như Ngài?

Vác thập giá. Không thể cưỡng được với những người làm điều ác này. Dường như thập giá luôn đi với "bị." Mất tự do.

Về phần Đức Giêsu, Ngài chấp nhận. Vâng phục. Vì Ngài đã đồng ý nhập thể, đã tình nguyện làm người, v.v. Điều chấp nhận, không còn là mất tự do nữa, không còn là thập giá nữa.

Nhìn, nghe, quan sát, suy nghĩ và rút ích lợi.

BƯỚC 6: TÂM SỰ (LT 109)

Xin cho mình hiểu tình yêu của Đức Giêsu đối với tôi. Xin cho mình mong ước được chia sẻ nỗi buồn đau của Chúa. Đức Giêsu và tôi không là người xa lạ. Ngài đã nhập thể vì yêu tôi, đã chịu bao oan ức và đau khổ thay cho tôi, để đền tội tôi. Xin cho con yêu Chúa.

Ở lại với Ngài.

Đọc kinh Lạy Cha.

III. GỢI Ý GIÚP XÉT GẤM

i. Tôi được những ơn gì trong giờ cầu nguyện vừa qua?

ii. Điều gì cản trở tôi cầu nguyện?

Tôi bị chia trí? Chia trí về điều gì? Nó phản ánh gì về con người của tôi? Thiên Chúa mời gọi tôi điều gì qua những chia trí đó?

iii. Thân thưa nói chuyện với Chúa về những ơn mình nhận được, về những cản trở mình cầu nguyện, và về tình trạng tâm hồn mình.

IV. NHỮNG LƯU Ý ĐỂ GIÚP PHÂN ĐỊNH THIÊN LIÊNG

73. NHỮNG ĐIỀU PHỤ THÊM

để tập Linh Thao tốt đẹp hơn và để đạt được những sự mình ao ước cách dễ dàng hơn.

ĐIỀU PHỤ THÊM THỨ NHẤT: Khi đã nằm xuống và sắp sửa ngủ, trong khoảng một kinh "Kính Mừng", tưởng nghĩ đến giờ tôi phải thức dậy và để làm gì, cùng lược tóm lại cuộc Linh Thao mà tôi phải làm.

74. ĐIỀU PHỤ THÊM THỨ HAI: Khi thức dậy không nghĩ đến gì khác, nhưng để tâm vào ngay điều tôi sắp suy ngắm trong cuộc Linh Thao thứ nhất ...

78. ĐIỀU PHỤ THÊM THỨ SÁU: Không nghĩ đến những điều vui thú hay mừng rỡ, như sự vinh hiển sự phục sinh v.v., vì mọi tư tưởng về vui sướng hay hoan hỉ đều ngăn trở ta cảm thấy được sự buồn phiền đau đớn và nước mắt vì tội lỗi ta; nhưng trái lại, giữ lòng muốn chịu và cảm thấy đau đớn, đem trí nhớ đến sự chết, sự phán xét nhiều hơn.

130. GHI CHÚ THỨ BỐN

Đối với tuần thứ hai này, trong tất cả mười điều phụ thêm đã nói ở tuần thứ nhất, phải sửa đổi lại các điều thứ hai, thứ sáu, thứ bảy và một phần điều thứ mười.

- Về điều thứ hai sửa đổi như sau: thật khi thức dậy, đặt ngay trước mặt cuộc chiêm niệm mà tôi phải làm, với ý muốn được biết Ngôi Lời Hằng Sống nhập thể hơn, để phụng sự và theo chân Ngài hơn.
- Về điều thứ sáu: Năng nhớ lại cuộc đời và các mẫu nhiệm của Chúa Kitô, Chúa chúng ta, bắt đầu từ sự nhập thể cho đến nơi hoặc mẫu nhiệm mà tôi đang chiêm niệm.
- Về điều thứ bảy: Phải dùng bóng tối hay ánh sáng, trời đẹp hay trời xấu, tùy theo người tập Linh Thao thấy có thể sinh ích cho mình và giúp tìm kiếm được điều mình ao ước.
- Về điều thứ mười: Người tập Linh Thao phải thích ứng với những mẫu nhiệm mà họ chiêm niệm, vì có những mẫu nhiệm đòi phải hãm mình đền tội, có thứ không.

Như vậy phải giữ rất cẩn thận mười điều phụ thêm ấy.

206. GHI CHÚ THỨ BA

Trong tuần thứ ba này sẽ sửa đổi một phần điều phụ thêm thứ hai và thứ sáu:

VỀ ĐIỀU THỨ HAI: Ngay khi thức dậy, đặt trước mắt: tôi đi đâu, và để làm gì, ôn lại vấn tất cuộc chiêm niệm tôi sắp làm, theo mẫu nhiệm đang đề cập. Đang khi dậy và mặc áo, tôi cố gắng giục lòng lo buồn đau đớn vì những khốn cực dường ấy mà Đức Kitô Chúa chúng ta đã chịu.

VỀ ĐIỀU THỨ SÁU: Phải sửa đổi thế này: cố gắng đừng làm nảy nở những tư tưởng vui mừng dù tốt lành thánh thiện như sự phục sinh và vinh quang; nhưng trái lại, giục lòng đau buồn khổ cực và tan nát, năng nhớ đến những khó nhọc đau đớn mà Đức Kitô Chúa chúng ta đã chịu từ khi sinh ra cho đến mẫu nhiệm mà tôi đang chiêm niệm trong cuộc thương khó.

229. GHI CHÚ THỨ BỐN

Trong tuần thứ tư này, về cả thảy 10 điều phụ thêm, phải sửa đổi điều thứ hai, sáu, bảy và mười.

Điều hai: ngay khi thức dậy, nghĩ về cuộc chiêm niệm mà tôi phải làm, tìm vui mừng hoan lạc vì sự vui mừng hoan lạc dường ấy của Đức Kitô Chúa chúng ta.

Điều sáu: hướng trí nhớ và tư tưởng vào những điều có thể gây sung sướng, hoan lạc và vui mừng thiêng liêng, như sự vinh quang.

Điều bảy: Tận dụng ánh sáng và những sự dễ chịu với từng mùa, chẳng hạn sự mát mẻ trong mùa hạ, hoặc mặt trời và sự ấm áp trong mùa đông, tùy theo mức độ mà linh hồn tưởng có thể giúp mình vui mừng trong Đấng tạo dựng và cứu chuộc mình.

Điều mười: Thay vì sự hãm mình đền tội, hãy nhắm đến sự tiết độ và trung dung trong

mọi sự, khi không phải là những thời điểm mà luật Giáo Hội buộc ăn chay hay kiêng thịt, vì những luật ấy phải luôn luôn được giữ chu đáo, trừ trường hợp ngăn trở chính đáng.

V. HỒI TÂM XÉT MÌNH

Hồi tâm xét mình để nhận ra những hồng ân Thiên Chúa đã ban cho mình, cũng như những lỗi lầm mình đã phạm, để tạ ơn và xin lỗi Thiên Chúa, để sống tốt hơn.

Hồi tâm xét mình là việc thiêng liêng rất quan trọng, nếu muốn tiến bộ không ngừng trong đời sống thiêng liêng và thân thiết với Thiên Chúa mỗi ngày hơn.

i. Ý thức mình hiện diện trước nhan Chúa và kính cẩn chào Chúa

ii. Xin Thiên Chúa ban Thánh Thần để Ngài giúp mình ...

iii. Ôn lành

- Xin ơn nhận ra những ơn lành mình đã nhận lãnh từ lần xét mình lần trước cho tới bây giờ
- Xét mình để nhận ra những ơn lành đã lãnh nhận
  - o Tôi có được ơn luôn ý thức Chúa đang ở bên tôi?
  - o Cảm nghiệm Thiên Chúa yêu thương tôi; và tôi động lòng thương và giúp đỡ người cần được giúp?
  - o Bình an, tươi vui, triển nở, hạnh phúc?
  - o Hay được ơn gì khác?
- Tạ ơn Chúa vì những hồng ân mình nhận được.

iv. Lỗi lầm

- Xin ơn để nhận ra những lỗi lầm khuyết điểm
- Xét mình để nhận ra lỗi lầm của mình từ lần xét mình trước
  - o Tôi có làm tổn thương người khác? Tại sao tôi lại làm như vậy? Sâu xa là gì?
  - o Tôi có để mình bị tổn thương? Tại sao tôi bị tổn thương? Chúa mời gọi gì tôi?
- Ăn năn thống hối xin lỗi Chúa

v. Tâm sự thân thưa với Chúa dựa vào những ơn lành mình đã nhận và những lỗi lầm khuyết điểm mình đã phạm.

VI. DÂNG NGÀY

1. Ý thức Thiên Chúa Ba Ngôi- Cha, Con, và Thánh Thần- đang ở với mình.

2. Tạ ơn Cha cho con được sống tới bây giờ.

3. Xin Cha chúc lành cho ngày mới Cha ban cho con.

4. Xin Cha ban Thánh Thần của Chúa Giêsu Phục Sinh: để ý hướng, tư tưởng, hành vi hoạt động của con đều hướng về phụng sự và ca tụng Thiên Chúa Chí Tôn.

5. Xin cho con hôm nay được ơn:

- luôn ý thức Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần đang ở với con;
- cảm nghiệm Thiên Chúa thương yêu con, và làm chứng Thiên Chúa yêu thương cha mẹ anh chị em và tha nhân;
- giao hòa với Thiên Chúa, con người, và vạn vật
- không làm tổn thương ai;
- và không để mình bị tổn thương.